

ادامه از صفحه ۲

اگر ما بتوانیم این مجموعه را تجزیه کنیم و در هر فرصت زمانی، روی بخشی از مسائل مهم آن تکیه بیشتری در کشور انجام بگیرد، مطمئناً خواهیم توانست نتایج خوبی از آن بگیریم.

در-۹۵ کارهای خوبی انجام گرفت. حق این است که به تلاش‌هایی که مسئولان محترم انجام داده‌اند بپردازیم و از آنها قدردانی بکنیم. در اوایل سال گذشته که بنده در همین جلسه اول سال تأکید زیادی روی کارگاه‌های کوچک و متوسط کرده بودم، مسئولین تصمیم گرفتند که به کارگاه‌های کوچک و متوسط کمک کنند؛ ۱۵ هزار میلیارد تومان بودجه گذاشتند برای اینکه مثلاً حدود ۲۰ هزار کارگاه کوچک را تحرک ببخشند و فعال کنند و از رکود خارج کنند، اقدام هم کردند، البته یک قدری دیر شد لکن بالاخره اقدام شروع شد و انجام گرفت. خب این اقدام، اقدام خوبی بود منتها در هر کار خوبی، آنچه لازم است، نظارت و استمرار است.

اگر چنانچه نظارت لازم و توجه و دقت لازم در ادامه کار انجام نگیرد، کار به سرانجام نمی‌رسد یا به سرانجام مطلوب نمی‌رسد. من توضیح خواستم از کسانی که دست‌اندرکار این قضیه بودند و از طرق مختلف، از لحاظ میدانی تفحص کردم، (فهمیدم) خب کار پیش رفته است منتها نه به آن اندازه‌ای که هزینه شده. کار پیشرفت‌هایی داشته است منتها آن جوری که مورد نظر است و باید پیش می‌رفت و انجام میگرفت، انجام نگرفته است. باید کاری کنیم که تدابیر مسئولان و سیاست‌های اجرایی مسئولان بتواند به نتایج نهایی برسد.

امروز مشکلات ما در زمینه بخشی از شاخص‌ها، مشکلات زیادی است. بعضی از شاخص‌ها خوب است. فرض بفرمایید که شاخص تورم کاهش نشان می‌دهد که این خوب است، اما شاخص بیکاری افزایش نشان می‌دهد یعنی بیکاری بیشتر شده است. اینها آمارهای رسمی خود مسئولین است. یا رشد اقتصادی، مثبت نشان می‌دهد اما رشد سرمایه‌گذاری، منفی است که این یکی از عیوب اساسی و بزرگ است یا مثلاً در بعضی از بخش‌ها مثل بخش نفت-پیشرفت داریم، (اما) در بعضی از بخش‌های دیگر مثل بخش معدن، مثل مسکن- عقب‌رفت داریم. یعنی آمارهای رسمی انسان را قانع نمی‌کند به اینکه حرکت عمومی به سمت رفع مشکلات اقتصادی است.

حالا از گذشته عبور کنیم، به آینده نگاه کنیم. آنچه بنده در مورد آینده به‌عنوان نقطه اولویت‌دار و کلیدی به آن نگاه می‌کنم، عبارت است از تولید، تولید ملی، تولید داخلی. توصیه بنده، خواسته بنده، مطالبه تولید، تکیه روی تولید داخلی است. تولید داخلی یک کلیدواژه است. اینها را عرض می‌کنیم تا اولاً چون در محضر ملت ایران این حرف‌ها دارد گفته می‌شود، مسئولین محترم به این توجه کنند و روی آن تکیه کنند، ثانیاً افکار عمومی مردم هم در همین جهت مطالبه‌گر باشد، مطالبات اجتماعی و اخلاقی بزرگ ما این است که باید توجه و مورد تعرض امروز ماست. من این‌جور احساس می‌کنم که اساس کار فعلاً این یک کلیدواژه است، سرفصل‌های متعددی از این مسئله ناشی می‌شود. اگر ما توانستیم تولید داخلی را رونق بدهیم، (اشغال به وجود می‌آید و مشکل بیکاری -که یکی از مصیبت‌های امروز کشور ما بیکاری جوانان است و نرخ بیکاری، بالاست- برطرف خواهد شد یا کاهش پیدا خواهد کرد.

سوم، صرف‌نشدن ارز بااهمیت که ارز کشور -که دارای اهمیت است- برای کالاهای مصرفی، مصرف نخواهد شد، هزینه نخواهد شد. بعد، به کار افتادن پس‌اندازهای (رکذ ایرانی) آتهایی که پس‌انداز دارند، اگر در کشور تولید رونق پیدا بکند، پس‌اندازهایی که را کد هستند، به گردش می‌آیندند و احتمالاً برای تولید ثروت می‌تواند. جهش صادرات، اگر تولید باشد، صادرات هم جهش پیدا خواهد کرد و باز برای کشور ایجاد ثروت و تولید ثروت خواهد کرد. یک فایده دیگر، کم‌رنگ شدن مسابقه به رخ کشیدن مارک‌های خارجی است.) امروز یکی از بلاهای اجتماعی و اخلاقی بزرگ ما این است که مارک‌های خارجی را به رخ هم می‌کشیم، این لباس، این کفش، این کیف، این محصول، مال فلان کارخانه معروف خارجی است. بنده به رخ دیگری می‌کنم، او به رخ دیگری می‌کشد، یکی مسابقه‌ای در این مورد به راه می‌افتد، ما در واقع، این بلاهای وجود نداشته باشد، اینها هم به رونق تولید می‌توانیم در کشور کم کنیم یا جلوش را بگیریم. یکی از فواید تولید، از بین رفتن یا کم شدن مشکلات و ناهنجاری‌های اجتماعی است، بیکاری موجب فساد است، موجب تأخیر ادواج است، موجب اعتیاد است، موجب گشاری وجود نداشته باشد، اینها هم می‌تواند تولید می‌تواند علاج اینها هم محسوب بشود.

ایجاد نشاط ملی، خود تولید در کشور وقتی راه بیفتد، یک نشاط عمومی و ملی به وجود می‌آورد که این خودش یک عامل مهمی در پیشرفت کشور است. ظرفیت‌های معدنی کشور -که امروز متأسفانه خیلی در این زمینه عقب هستیم- به کار می‌افتد و می‌توانیم از منابع خدادادی که خدای متعال به این ملت بخشیده است، استفاده کنیم. این چند عیب‌ها و سرفصل است، اگر شما فکر کنید، باز سرفصل‌های دیگری هم پیدا می‌کنید؛ اینها همه نتایج و آثار و فواید رونق تولید در کشور است.

خب، ما یک کلمه می‌گوییم تولید- تولید ملی، تولید داخلی- اما خب امکاناتی لازم داره، آیا ما این امکانات را داریم یا می‌توانیم به دست بیاوریم؟ جواب اینها این است که بله. ما این امکانات را امروز هم داریم، بعضی را بالفعل داریم، بعضی را می‌توانیم به دست بیاوریم. این امکانات عمدتاً نیروی انسانی است، مهارت است، سرمایه است و ابزار کار لازم و پیشرفته است، اینها چیزهایی است که برای یک تولید موفق در یک کشور مورد نیاز است. من معتقدم که ما بعضی از این وسایل و امکانات را الان بالفعل در کشور داریم، بعضی را هم می‌توانیم در کشور به وجود بیاوریم، بدون اینکه دشواری زیادی داشته باشد.

با-امیزی انسانی، عرض کردیم که ۳۳ میلیون آنفرا آ جمعیت کشور در سنسین کارند، یعنی نشان از ۱۵ سال تا ۴۰ سال است. البته آن کسانی که توانایی کار دارند بیشترند، یعنی از ۱۵ سال تا ۶۵ سال -که ۶۵ سال را مثلاً دوران از کارافتادگی به‌حساب می‌آورند- ۵۵ میلیون آنفرا جمعیتند اما آن که جوان محسوب می‌شود و می‌تواند در میدان کار فعالیت کند، لاقلاً ۳۳ میلیون نیروی کارند. ۱۰ ما ۵ میلیون تحصیلکرده دانشگاهی داریم، نزدیک به ۵ میلیون دانشجو داریم، اینها ثروت است برای کشور. کسانی که مطلع بودند، به ما اطلاع دادند که تعداد متخصصین مهندسی در کشور ما جزو اولین دریفه‌های تعداد مهندسین در کشورهای دنیا -حتی در کشورهای پیشرفته و بزرگ- است، یعنی امکانات از لحاظ انسانی، این‌قدر بسیار است. سرمایه‌ی یکی از چیزهایی که برای تولید لازم است، سرمایه است. غالباً گفته می‌شود که ما سرمایه لازم برای اینکه تولید کننده را بتوانیم به جواب بیاوریم نداریم، بنده این را قبول ندارم. علاوه بر

سرویس سیاسی ۸۸۹۸۴۳

من طرف مردم هستم

«

خب جوانی که می‌تواند آن جور موشک درست کند، آن جور هواپیما درست کند، آن جور سلاح نظامی درست کند، سلاح پیشرفته درست کند، دشمن را بترساند، می‌تواند غنی‌سازی اورانیوم را از ۲/۵ درصد به ۲۰ درصد برساند، این جوان نمی‌تواند ماشین را برای تولید خودرو یا فلان موضوع دیگر پیشرفت بدهد و پیش برده چرا نمی‌تواند؟ جوان ما توانایی‌اش را دارد؛ نیروی انسانی ما، مغز متفکر و فعال جوان باسواد و بااستعداد و تحصیلکرده داریم. میدان را باز کنیم برای جوان‌ها، کارها را می‌توانیم انجام بدهیم. میدان را باز کنیم برای جوان‌ها، بسیاری از گرهای بزرگ و مشکل ما می‌توانند حل کنند و باز کنند. دانشگاه‌های ما تشنه همکاری با دستگاه‌های صنعتی ما هستند. بنده از چند سال قبل، همکاری صنعت و دانشگاه را توصیه کردم، البته مقداری هم انجام گرفته، در بخش‌های نظامی خیلی خوب انجام گرفته است، در بعضی از بخش‌های دیگر همین‌جور. دانشگاه‌های ما می‌توانند کمک کنند، (این) هم برای دانشگاه‌ها خوب است، ما هم برای پیشرفت علم خوب است، مهم برای صنایع ما خوب است، بنابراین ما در تولید، مشکی از لحاظ امکانات نداریم؛ هم نیروی انسانی را داریم، هم می‌توانیم ابزار کار پیشرفته تهیه کنیم، هم سرمایه‌گذاری می‌توانیم بکنیم به‌وسیله صندوق توسعه ملی و امثال اینها و ثروت‌های خود مردم. بنابراین تولید، به مصرف تولیدات داخلی کم توجهی می‌کنند؟

صادرات و گسترش طرف‌های صادراتی ما. اینکه ما به پنج کشور یا شش کشور اکثفا بکنیم و خودمان را محدود بکنیم (صحیح نیست)، این تحرک مسئولین را لازم دارد، چه در سیاست خارجی، چه در بخش‌های دیگر. یکی دیگر، امنیت سرمایه‌گذاری است که این کار ضابطین قوه قضائیه و کار نیروهای امنیتی است، باید کاری کنند که امنیت سرمایه‌گذاری محفوظ باشد. یکی از کارهای مهم، ثبات سیاست‌هاست، قوانین، قوانین دائماً در تغییر نباشد که این کار، کار مجلس شورای اسلامی است. اولاً مقررات و زوائد دست‌وپاگیر را بردارد، ثانیاً ثبات در قوانین ایجاد کنند و هر روز یک قانون جدیدی نیاورند که نتواند سرمایه‌گذاری شود.]]

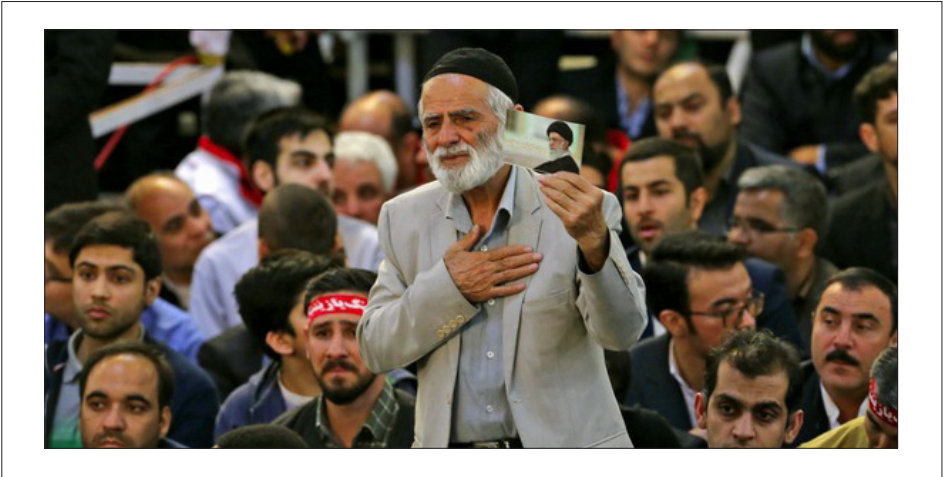
این مسئله امنیت اقتصادی و امنیت سرمایه‌گذاری که عرض کردیم، خیلی مهم است. گاهی ما در این زمینه‌ها کوتاهی کرده‌ایم. فرض بفرمایید در یک منطقه‌ای از کشور، یک سرمایه‌گذاری و یک سروصدایی به پا می‌شود، صداوسیما هم وارد می‌شود و تبلیغات می‌کنند، مردم (هم) می‌آیند پلاد خانه و پول و همه چیزشان را خرج می‌کنند، صرف سرمایه‌گذاری می‌کنیم. بعد معلوم می‌شود در آن

تقلب بوده است-خب این خلاف امنیت اقتصادی است. باید امنیت تولید را حفظ کرد. بنابر این، اینها چیزهایی است که جزو الزامات حتمی برای تولید است.

یکی- مسائل بسیار مهم در مسئله تولید داخلی، احساس مسئولیت احاد مردم است. حالا بنده طرف مردم، من خواسته‌های مردم و مطالبات مردم را عرض می‌کنم اما این را هم مردم به ما یادند که کار، فقط به عهده مسئولین نیست، بلکه کار به عهده خود مردم هم هست. اینکه ما روی تولید داخلی می‌کنیم، خب حتماً مصرف داخلی هم مورد توقع است. چرا مردم به مصرفر تولیدات داخلی کم توجهی می‌کنند؟ البته خوشبختانه در این اواخر یک کارهایی دارد انجام میگیرد؛ بعضی از فروشگاه‌ها فقط تولید داخلی را عرضه می‌کنند. مصرف کننده ایرانی برای آن چیزهایی که در داخل تولید می‌شود، را رجحیت قائل باشد و دنبال اسم خارجی و مارک خارجی و نام خارجی ندهند، یکی از توقعات این است.

یکی از توقعات این است که جوان‌های عزیز ما واقعاً دنبال کار باشند و بی‌حالی و بی‌مسئولیتی وجود نداشته باشد. یکی از کارهایی که واقعاً بر عهده عموم مردم است، همین مسئله احساس مسئولیت است، باید احساس مسئولیت بکنند. یک نمونه از بی‌مسئولیتی، این

است که در کار برخی از اجناس و اقلام صادراتی -که در این زمینه به ما خیر می‌رسد- بعضی از صادرکننده‌ها کاری می‌کنند که آن مشتری بیرون کشور را نسبت به تولید داخلی ما بدبین می‌کنند، مثل اینکه فرض کنید ما در جمعه پر تقال، آن آردیفا آرو، پر تقال درشت و خوب کرده‌ایم، یکی از سیاست‌های اقتصاد مقاومتی همین است؛ گسترش

«

«

«

بچینیم، آن زیر پر تقال بوسیده و ریز بگذاریم. آنچه در صادرات ما انجام می‌گیرد، باید نماینده و نمودار حسن عمل و صحت عمل ایرانی باشد، اگر چنانچه این‌جور عمل نکنیم، بی‌مسئولیتی است. اوقتی آ جنس نامرغوب را بفرستیم، خب معلوم است که بازار صادراتی از بین خواهد رفت. بنده از کارآفرینان کشور دعوت می‌کنم که وارد میدان تولید و کار بشوند و آن شالله در این زمینه کار انجام بدهند.

دو مسئله مهم در زمینه تولید وجود دارد: یکی مسئله واردات است، یکی مسئله قاچاق است. من قبلاً هم این را گفته‌ام، تذکر داده‌ام. الان هم مجدداً عرض می‌کنم. واردات کالاهایی که در داخل به‌قدر کافی تولید می‌شود، باید به‌صورت یک حرام شرعی و قانونی شناخته بشود، آنچه در داخل تولید می‌شود، از خارج وارد نشود. اینکه ما نگاه کنیم ببینیم کالاهای مصرفی ما، از خوراک گرفته تا پوشاک تا وسایل منزل تا کیف و کفش بعضی از بانوان، تا وسایل مدرسه و دفتر و قلم و امثال اینها از خارج بیاید، این مایه سرمندگی است! انسان احساس شرم می‌کند؛ هم در مقابل تولیدکننده داخلی احساس شرم می‌کند، هم در مقابل آن کسی که این جنس را از بیرون برای ما می‌فرستد. با این امکاناتی که در کشور هست، نگذاریم این راه به این شکل ادامه پیدا بکند، واقعاً جلوی واردات و با معنای واقعی کلمه گرفته بشود. بعضی از اجناس اساسی هست که در داخل قابلیت تولید دارد اما درعین‌حال وارد می‌شود، در حالی‌که می‌شود در اینجا تولیدش کرد، ولو امروز نداریم و امروز تولید نمی‌شود اما قابل تولید کردن است. بنده چند سال قبل از این شنیدم که علقه‌ف را وارد می‌کنند. گفتیم خب علقه‌ف که وارد کردنی نیست، با این‌همه مراتع و مزارع و مانند اینها، گفتند علقه‌ف احتیاج به فلان جنس دارد که این جنس در داخل کشور تولید نمی‌شود. گفتیم خب تولید کنید! یک جنس کشاورزی را -حالا بنده یادداشت دارم و اسمش هم مشخص است، نمی‌خواهم حالا به‌خصوص اسم بیاورم- می‌توان تولید کرد و در داخل قابل تولید است، خب تولید کنید که مجبور نباشید علقه‌ف گوسفندان خودتان را از خارج وارد بکنید. پس! یکی مسئله واردات است که خیلی مهم است.

یکی (هم) مسئله قاچاق است. قاچاق کالاها بسیار مهم است. گفته می‌شود ۱۵ میلیارد دلار صرف قاچاق می‌شود؛ این عدد، حداقلی است که امروز گفته می‌شود، این خیلی رقم بالایی است، تا ۲۰ میلیارد و ۲۵ میلیارد هم گفته می‌شود! اینها ضربه به اقتصاد کشور است، جلوی قاچاق باید گرفته بشود، البته آن کسانی که مسئول مبارزه با قاچاقند، سوراخ دعا را گم نکنند! ما می‌گوییم بروید با باندهای قاچاق مبارزه کنید. من می‌گویم از مبادی رسمی کشور که جنس قاچاق وارد می‌شود، آن کسی که مأمور این کار است، خیانت نمی‌کند، [بلکه] کوتاهی می‌شود، خیانت نیست. به بنده گزارش دادند که از فلان بندر یک-ک بندر مشخصی - در روز مثلاً ۳ هزار تا ۵ هزار کانتینر وارد کشور می‌شود. از مجموع این ۳ هزار تا ۵ هزار، فقط ۱۵۰ کانتینر بزرگ می‌شود؛ خب چرا؟ بقیه بازدی نمی‌شود و می‌آید، وقتی داخل انبار رفت، معلوم می‌شود که جنس قاچاق است که وارد شده است؛ آن هم! از مبادی رسمی کشور! حالا آنچه از مرزهای غیررسمی وارد می‌شود که بحث دیگری است یا از مناطق آزاد همین‌جور، باید جلوی اینها گرفته بشود و می‌توانیم. من به رئیس‌جمهور محترم همین را گفتم و تذکر دادم که آن کسانی که صاحب‌نظر و مطلعند، گفتند که ما می‌توانیم وسایلی بیاوریم که همین کانتینر را بدون اینکه احتیاج به توقف داشته باشد، در حال عبور بازدید کند، خب این ابزار را هم باید بیاورند؛ اگر لازم است بخردند یا وارد کنند یا تولید کنند. ما می‌توانیم جلوی قاچاق را بگیریم. بنابراین یکی از مسائل مهم قاچاق است، مقصود ما این است، نه چیزهای جزئی، اینکه بروند در بازار رضای مشهد سراغ فلان فروشنده انگشتر نقره که «تو قاچاق وارد کردی» یا مردم مرز، مثلاً فرض کنید بروند سراغ [فلان] خانواده را که با یک مختصر جنس کوچکی که از این طرف مرز به آن طرف آمده‌برد، زندگی‌اش دارد می‌گذرد، مسئله اینها نیست، مسئله آن حرکت عظیم قاچاق است.

در انتخابات مر قانون باید عمل شود

اما مسئله انتخابات، برادران و خواهران عزیز! انتخابات در کشور ما بسیار مهم است، نه فقط انتخاب ریاست جمهوری، انتخابات مجلس می‌همین جور است. انتخابات شوراها هم همین‌جور است. انتخابات یکی از دورکن مردم‌سالاری دینی است. مردم‌سالاری دینی روی دو ستون ایستاده است، یکی از این دو ستون رأی مردم است. انتخابات است، ما به برکت انتخابات به دنیا فخر می‌فرشویم. دشمنان برای کوییدن ملت ایران و جمهوری اسلامی انتخابات ما را نندیده می‌گیرند و منتهم می‌کنند این نشان می‌دهد انتخابات خیلی مهم است. انتخابات بسیار مهم است. مایه عزت ملی است. مایه تقویت ملت ایران است. مایه آبروی ملت ایران است. البته در باب انتخابات آن‌شالله من باز هم صحبت خواهم کرد. آنچه امروز در ایران، مسئله انتخابات عرض می‌کنم این است که این یک پدیده اقتدارآفرین است. مردم دنیا، صاحب‌نظران دنیا در مقابل فکر مردم‌سالاری دینی که در دنیا مطرح شد، مجذوب شدند. در مقابل مکاتب گوناگون مثل لیبرالیسم و کمونیسم و فاشیسم و امثال اینها، اما هم بزرگوار مردم‌سالاری دینی را که همان جمهوری اسلامی است، وارد میدان کرد و ملت‌ها را و خواص را در همه امکته عالم، در همه کشورهای دنیا مجذوب خود کرد. این مردم‌سالاری دینی متکی است به انتخابات و باید در انتخابات واقعاً ملت ایران بدرخشد. آنچه من عرض می‌کنم و در چه دل‌آوری این حقیر مهم است، شرکت عمومی در انتخابات است و اینکه همه آحادی که می‌توانند رأی بدهند و مشمول قانونند وارد انتخابات بشوند و انتخابات را پرشور کنند، این اولین خواسته و مهم‌ترین خواسته ماست.

آنچه در مورد انتخابات من عرض می‌کنم این است که در امر انتخابات مر قانون باید عمل بشود. نتیجه انتخابات ملت هر چه شد، این معتبر است. این قانون است. بنده در انتخابات‌ها دخالت نمی‌کنم، هیچ‌وقت به مردم نگفته‌ام و نمی‌گویم این کس را انتخاب کنید، آن کس را انتخاب کنید، فقط یک جا بنده دخالت می‌کنم و آن جایی است که کسانی بخواهند در مقابل رأی مردم و انتخاب مردم بايستند و با مزاحمت در مقابل رأی مردم، رأی مردم را بشکنند. هر کس بخواهد با نتیجه آرای ملت دربیفتد، بنده در مقابلش می‌ایستم. در سال‌های گذشته و انتخابات‌های گذشته هم همین‌جور بوده، در سال ۷۶ در سال ۸۴ در سال ۸۸ در سال ۹۲، بعضی مقابل چشم مردم بوده و مردم مطلع شده‌اند، بعضی را هم مردم مطلع نشده‌اند اما این حقیر در جریان قرار گرفته‌ام. در همه این سال‌هایی که شمردم، کسانی بودند که می‌خواستند در مقابل انتخابات بايستند که در سال ۸۸ آشکار شد و آمدند در میدان اردوکشی کردند، و در آن سال‌های دیگر جور دیگری ایوآد. در همه این سال‌ها بنده ایستادم و گفتم نتیجه انتخابات مردم هر چه هست باید تحقق پیدا کند، این اجنابیی است که من در امر انتخابات دخالت می‌کنم و در مقابل مخالفین و معارضین انتخابات می‌ایستم، اما در بقیه امور دیگر نه، باید مر قانون عمل بشود؛ مردم تشخیص بدهند و حرکت کنند.

من پیش‌بینی‌ام این است که به توفیق الهی انتخابات ما انتخابات پرشوری خواهد بود، انتخابات فراگیری خواهد بود. امیدواریم آن‌شالله نتیجه انتخابات هم -چه در شوراها، چه در مورد ریاست جمهوری- چیزی باشد که موجب رضای الهی و سعادت ملت ایران باشد و من می‌گویم انتخابات را خوب برگزار کنید، ملت سرافراز خواهد شد، ملت با انتخابات پیش‌خواهد رفت و دشمن هم به توفیق الهی هیچ غلطی نمی‌تواند بکند.

«

«

«

«

«

«